



TRUE BREAD

APRIL 2025

ഭൂ ബ്രഡ്

Volume 1 | Issue 4

ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്തു?
ലൂക്കോസ് 24 : 5

Easter: A Celebration
of Hope

Dr. Viju Wilson

മനുഷ്യകുലത്തെ
തകർക്കുന്ന ലഹരി

ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ



Private Circulation only

John - 6:32

“Then Jesus said :
my Father giveth you the
TRUE BREAD”

യോഹന്നാൻ 6:32

‘യേശു : എന്റെ പിതാവത്രേ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള
സാക്ഷാൽ അപ്പം
നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്.’

ലേഖനം, ഫീച്ചർ, കഥ, കവിത,
സന്ദേശം, അനുഭവം തുടങ്ങിയവയും
മാസിക സംബന്ധമായ
പ്രതികരണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും
ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചീഫ് എഡിറ്റർ, ഭൂ ബ്രഡ് മീഡിയ
മാരായമുട്ടം പി. ഒ., തിരുവനന്തപുരം - 695124
Mob: +91 9495336764
Email: truebreadmedia@gmail.com

കൃതികളിലെ ആശയങ്ങളുടെ
ഉത്തരവാദിത്വം ലേഖകർക്ക് മാത്രമാണ്.
എല്ലാവിധ പുന:പ്രകാശനവും
രേഖാമൂലമുള്ള
അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രം.



ADVISORY BOARD

P. S. Cherian
Dr. M. Stephen
Dr. Jaison Thomas
Dr. Sajikumar K. P.
Joy Mathew

CHIEF EDITOR

Viju Marayamuttom

EXECUTIVE MANAGER

Joemon Varghese

EDITOR IN-CHARGE

Baiju S. Panacode

CONTRIBUTING EDITORS

Dr. Anil Kurichimuttom
Dr. Binu Peniel

EDITORS

Anish kalluvila
Lincy Joe Varghese

PUBLISHER

Prema Viju

TECHNICAL SUPPORT

Reuben Mathew Shibu

COVER & LAYOUT

Olapeeppi Design Studio
9020648395



06

യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് : ഒരു അവലോകനം
| വിജു മാരായമുട്ടം



09

സഭ ഉണർന്നു... എഴുന്നേറ്റു... ഇനി ഓടട്ടെ...
| ഡോ. പി. ജി. വർഗ്ഗീസ്



13

വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിലേക്കുള്ള ദൈവിക പടികൾ
| ഡോ. സജികുമാർ കെ. പി.

15

മനുഷ്യകുലത്തെ തകർക്കുന്ന ലഹരി
| ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ

17

വൈകാരിക വിവാഹമോചനം: ഒരു വീക്ഷണം
| ഡോ. ബിനി എബ്രഹാം

20

വേരുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം
| പി. എസ്. ചെറിയാൻ

22

നോഹയുടെ കാലം പോലെ...
| ജോയ് മാത്യു

24

മാറുന്ന ലോകവും മാറാത്ത ദൗത്യവും
| സുനിത ജാസ്മിൻ

27

ഓർക്കുവിൻ സഹജരെ
| ഡോ. മാത്യു സി വർഗ്ഗീസ്

28

Easter: a Celebration of Hope
| Dr. Viju Wilson

30

Parenting with Grace and Truth in post-modern World
| Renji Sam



വിജു മാരായമുട്ടം

കുട്ടിക്കാലത്തിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ് രണ്ടുമാസത്തെ വേനൽ അവധിക്കാലം. ഒന്നാം ക്ലാസ് പൂർത്തിയാക്കുന്നതു മുതൽ ഏകദേശം ഹൈസ്കൂൾ തലംവരെ വലിയ സമ്മർദ്ദങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുന്ന ദിനങ്ങൾ. അവധിക്കാലം ആഘോഷിക്കാനുള്ള പ്രതീക്ഷകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്നവരാണല്ലോ കുട്ടികൾ. നീണ്ടുനിന്ന അധ്യയനവർഷത്തിന്റെയും പരീക്ഷാ സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെയും മനംമടുപ്പിച്ച സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്തെത്തിയതിന്റെ ആഘോഷ നാളുകൾ.

പണ്ടൊക്കെ മധ്യവേനൽ അവധിക്കാലത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് ഗ്രാമീണമേഖലയിൽ എവിടെയും കൊച്ചു കളിക്കൂട്ടങ്ങളെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളൊക്കെ മാറിമറിഞ്ഞു. കുട്ടികളെ അങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായി വിടാൻ ധൈര്യം പോരാത്ത കാലമായി മാറി. ലഹരിയുടെ വലക്കണ്ണികൾ എവിടെയും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. ലൈംഗിക ചൂഷണത്തിന്റെ ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്തകളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. വല്ലാത്തൊരു കാലത്തിന്റെ അപായ സൂചനകളാണ് ഇവയെല്ലാം.



അവധിക്കാലം അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കാം...

കുട്ടിക്കാലം കൗതുകങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലവും. ഈ പ്രായത്തിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും ജീവിത സംബന്ധമായ വസ്തുതകൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. 'ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടലവരെ' എന്നാണല്ലോ അർത്ഥവത്തായ പഴമൊഴി. ബൈബിൾ: 'നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്ക; അവൻ വൃദ്ധനായാലും അത് വിട്ടുമാറുകയില്ല' (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 22:6).

നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയെന്നത് ഗൗരവമായി കാണണം. തെറ്റായ വഴികളിൽ നിന്ന് നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിലേക്ക് നയിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ഓരോ ഭവനങ്ങളും മക്കൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള വചന പഠനങ്ങളരിയും ആകണം. ദൈവവചനം മക്കൾക്ക് ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മാതാപിതാക്കൾക്കുണ്ട് (ആവർത്തനം 6 : 7). ഈ കടമ മാതൃകാപരമായ ജീവിതത്തിലൂടെ അവർക്ക് മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തണം. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നൽകുന്ന അമിത പ്രാധാന്യം വചന പഠനത്തിനും ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉതകുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കും നൽകുന്നില്ല എന്നത് വേദകരമാണ്.

സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ചൈൽഡ് ഇവാഞ്ചലിസം പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ നടക്കുന്ന ഏപ്രിൽ, മെയ് മാസങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കണം. സൺഡേ സ്കൂളിന് പുറമേ വി. ബി. എസ്, ക്യാമ്പുകൾ എന്നിവയിലെല്ലാം കുട്ടികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നതിന് ഊന്നൽ നൽകണം.

ഇന്നത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ, കുട്ടികളുടെ സമഗ്ര വളർച്ചയ്ക്കുതകുന്ന പദ്ധതികളുമായി സമൂഹത്തിലെ വിവിധ ശ്രേണിയിലുള്ള ഘടകങ്ങൾ കൈകോർക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടികൾക്ക് താല്പര്യമുള്ള പുതിയ പാഠ്യേതര ഇനങ്ങൾ പഠിക്കാൻ അവസരം ഒരുക്കണം. ഉദാഹരണമായി ചിത്രരചന, വാദ്യോപകരണങ്ങൾ, കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകൾ മുതലായവ. കൂടാതെ അവരുടെ കലാകായിക കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തി പരിപോഷിപ്പിക്കണം. വായനാശീലം വളർത്തുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രോഗ്രാമുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതും പ്രയോജനമാണ്.

ഇനിയും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാന വസ്തുതയുണ്ട്. സെക്കൻഡറി, ഹയർ സെക്കൻഡറി പൊതുപരീക്ഷകളുടെ ഫലപ്രഖ്യാപനവും ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ് കുട്ടികൾക്കൊപ്പം നാമെല്ലാവരും. തികഞ്ഞ ആത്മസംയമനത്തോടെ ജയമായാലും പരാജയമായാലും അംഗീകരിക്കാനുള്ള മനോബലം അനിവാര്യ ഘടകമാണ്. ഈ പരീക്ഷകൾ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന കടമ്പയല്ലെന്ന്, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന്റെ ഈ ഘട്ടം ഗൗരവമുള്ളതാണ്. വികല സങ്കല്പങ്ങളുടെ കെണിയിൽപ്പെട്ട് നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ജീവിതം വാടി കൊഴിയാതിരിക്കട്ടെ...

എല്ലാവർക്കും നല്ലൊരു അവധിക്കാലം ആശംസിക്കുന്നു.

ചീഫ് എഡിറ്റർ



വിജു മാരായമുട്ടം

യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് ഒരു അവലോകനം

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് മറ്റേതൊരു ക്രിസ്തു സംഭവത്തിനൊപ്പം അതുല്യമാണ്. എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ചിലർ ബോധപൂർവ്വം മറച്ചുവെക്കാൻ പദ്ധതിയിട്ടതാണ് ഈ യാഥാർത്ഥ്യം (മത്തായി 28 : 11-15). “ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് പ്രസംഗിച്ചുവരുന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നത് എങ്ങനെ? (1 കൊരിന്ത്യർ 15 : 12). പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന യഹൂദ വിഭാഗമായിരുന്നു സദുക്യർ. ഇത്

സംബന്ധമായി അവർ യേശുവിനോട് ആരാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യേശു സദുക്യരെ മിണ്ടാതാക്കി എന്നതാണ് ചരിത്രം (മത്തായി 22 : 23-34).

യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് : തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം

യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് യാദൃശ്ചികം ആയിരുന്നില്ല. അതും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരമുള്ള ദൈവിക നിർണയമായിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 15 : 4). പുനരുത്ഥാനം മുമ്പുകൂട്ടി കണ്ടു ദാവീദ് പ്രസ്താവിച്ചു എന്നാണ് പത്രോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ (അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2 : 25 - 35 ; cf സങ്കീർത്തനം 16 : 8 - 11 ; 110 : 1). പെസഹയുടെ രാത്രിയിൽ ഒലിവുമലയിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു : ‘എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ശേഷം നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പായി ഗലീലയ്ക്ക് പോകും’ (മത്തായി 26 : 32). ഈ വസ്തുത കർത്താവ് മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും വരെ ഈ ദർശനം ആരോടും പറയരുത് എന്ന് കല്പിച്ചു (മത്തായി 17 : 9). മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും ഇത് സംബന്ധിച്ച് പീലാത്തോസിനോട് പറയുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് : ‘യജമാനനെ ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ മൂന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട് ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും എന്ന് പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഞങ്ങൾക്ക് ഓർമവന്നു’ (മത്തായി 27 : 63). അവർ പോലും ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിച്ച കാര്യം യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ മറന്നു. ‘അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്ത് അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല’ (യോഹന്നാൻ 20 : 9). കേൾക്കാത്തത് കൊണ്ടല്ല, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിച്ചില്ല. മാത്രമല്ല ഉയിർപ്പിന്റെ സാക്ഷ്യം കേട്ടിട്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കർത്താവിനെ കണ്ടിട്ടും സംശയിച്ചവർ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു (മത്തായി 28 : 16 - 17). തിരുവെഴുത്തുകളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കുകയെന്നത് അനിവാര്യമായ ഘടകമാണ്. വികലമായ വചനവ്യാഖ്യാനം ദുരവ്യാപകമായ പുഴുക്കുത്തുകൾ തിരുശരീരമായ സഭയിൽ ഉളവാക്കും. വ്യക്തി ചിന്തകൾക്ക് വഴിമാറുകയല്ല; പ്രത്യുത ഇത് ദൈവസഭയുടെ കൂട്ടുത്തരവാദിത്വമാണ്.

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കർത്താവ് നാല്പതു ദിവസത്തോളം ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി അവിടുന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ അവർക്ക് തെളിയിച്ചു കൊടുത്തു. യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെ കുറിച്ച് പത്രോസ് സ്ത്രീഹാ പറയുന്നത്: ‘ദൈവമോ മരണപാശങ്ങളെ

ഈ അഴിച്ചിട്ട് അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു. മരണം അവനെ പിടിച്ചു വയ്ക്കുന്നത് അസാധ്യമായിരുന്നു (അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2 : 24). ഈ യേശുവിനെ ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു; അതിന് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു (അപ്പൊ. പ്രവൃ. 2 : 32). “അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് എഴുന്നേല്പിച്ചു; അതിന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു” (അപ്പൊ. പ്രവൃ. 3 : 15). ദൈവം അവനെ മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു (അപ്പൊ. പ്രവൃ. 10 : 40). ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത തനിക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പൗലോസ് സ്ത്രീഹാ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്: ‘എല്ലാവർക്കും ഒടുവിൽ അകാല പ്രജ പോലെയുള്ള എനിക്കും പ്രത്യക്ഷനായി’ (1 കൊരിന്ത്യർ 15 : 8). “എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിദ്ര കൊണ്ടവരിൽ ആദ്യഫലമായി മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 15 : 20).

ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗത്തെ അർത്ഥമുള്ളതാക്കുന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പാണ്

ക്രൈസ്തവ പ്രബോധനങ്ങളുടെ അർത്ഥം അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിലാണ് (1 കൊരിന്ത്യർ 15 : 13 - 19). ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രത്യാശ : കർത്താവിന്റെ മാംസം തിന്നുകയും രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അവിടുന്ന് ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും (യോഹന്നാൻ 6 : 54). കർത്താവിന്റെ വരവിങ്കൽ ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും (1 തെസ്സലോനികർ 4 : 16). ഇതിനെ ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (വെളിപ്പാട് 20 : 6). “മരിച്ചവരിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ടുകഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ല (വെളിപ്പാട് 20 : 5). മരണപ്പെട്ടവരെ രണ്ട് ഗണമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ഒന്ന്, ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ (1 തെസ്സ. 4 : 16). രണ്ട്, ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ളവർ. ഇവരാണ് ആയിരം ആണ്ട് വാഴ്ചയ്ക്ക് ശേഷം ജീവിച്ച് നിത്യമരണത്തിനായി വിധിക്കപ്പെടുന്നവർ.

ഉയിർപ്പ് : പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ

ക്രിസ്തീയജീവിതം ആത്യന്തികമായും നിത്യജീവനിലേക്കുള്ള പ്രയാണം ആണ്. ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത നിത്യജീവന്റെ ഉറപ്പ് ഓരോരുത്തരും വ്യക്തിപരമായി നേടണം. ‘വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും’ (മർക്കൊസ് 16 : 16). ഒരാൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിലുള്ള വിശ്വാസം അനിവാര്യമാണ്. ‘യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്ന് വായ്കൊണ്ട് ഏറ്റുപറുകയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു എന്നു ഹൃദയം കൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെ

ടും' (റോമർ 10 : 9). സ്നാനത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണ, അടക്ക, പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോടുള്ള ഏകീഭാവമാണ് സംഭവിക്കുന്നത് (റോമർ 6 : 3 മുതൽ).

ഉയിർപ്പ് അനുദിന ജീവിതത്തിൽ

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം അനുനിമിഷവും ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രസരണ മാകേണ്ടതാണ്. പ്രായോഗിക ക്രിസ്തീയ ജീവിതം പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി കൂടാതെ ജയകരമല്ല. പാപത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽപ്പെട്ട് നിർജ്ജീവമാകാനോ, നിഷ്ക്രിയമാകാനോ ഇടയുണ്ട്. അസാധ്യതകളുടെ നടുവിൽ നിന്ന് സാധ്യതയിലേക്കുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് അനിവാര്യ ഘടകമാണ്. 'ഉറങ്ങുന്നവനെ, ഉണർന്ന് മരിച്ചവരുടെ

ഇടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേല്ക്ക; എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിൻറെമേൽ പ്രകാശിക്കും' (എഫെസ്യർ 5 : 14). യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് ഒരു നവസമൂഹ നിർമ്മിതിക്ക് നിദാനമായി ഭവിച്ചു. മാനവകുലത്തെ മുഴുവനും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് ദൈവത്താൽ വിഭാവന ചെയ്തതാണല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ സഭ. സമൂഹത്തിലെ ജീർണ്ണതകളിൽ നിന്നുള്ള മോചനം സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലൂടെ നീളമുള്ള പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യമാണ്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അദൃശ്യസാന്നിധ്യം തിരുസഭയോട് കൂടെയുണ്ട്. 'ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ട് എന്ന് അറുളിച്ചെയ്തു' (മത്തായി 28 : 20).

TRUE BREAD

ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

UNVEILING SOON!

Our New Website

TRUE BREAD

STAY TUNED!

JEFF Pixels

മാന്യ സുഹൃത്തേ, സ്നേഹവന്ദനം; യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ് നൽകുന്നു. പുതിയനിയമ സഭ, ഭൂമിയിൽ, ലോകത്തിലെ ഒരു കൊച്ചുപട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. 'പെന്തെക്കൊസ്തനാൾ വന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒരു സ്ഥലത്തു ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. പെട്ടെന്നു കൊടിയ കാറ്റടിക്കുന്നതുപോലെ ആകാശത്തനിന്നു ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീടു മുഴുവനും നിറച്ചു. അഗ്നിജാലപോലെ പിളർന്നിരിക്കുന്ന നാവുകൾ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റെമേൽ



ഡോ. പി. ജി. വർഗ്ഗീസ്

സഭ ഉണർന്നു,
ഏഴുനേറ്റു;
ഇനി ഓടട്ടെ.



പതിഞ്ഞു' (അപ്പൊസ്തല പ്രവർത്തികൾ 2:1-3). ഒരു മാളികയുടെ ഒരു ഹാളിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന 120 പേരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പതിഞ്ഞു. 'എല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി ആത്മാവു അവർക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ നൽകിയതു പോലെ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി' (അപ്പൊസ്തല പ്രവർത്തികൾ 2 : 4).

വലിയ ഒരു ലോകത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ വെറും 120 പേരിൽ ഒരു പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി. അതിന് ലോകത്തിലെന്തു വ്യത്യാസം, പ്രഭാവം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയും? മാനുഷികമായ നോട്ടത്തിൽ കെട്ടടങ്ങാനാണ് സാധ്യത. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അത്യന്തശക്തി സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരനായ ഒരു എക്സ് മീൻപിടുത്തക്കാരനിൽ, മൂന്നര വർഷം യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവനിൽ, യേശു പറഞ്ഞയച്ച ഒരുവനിലൂടെ, രക്ഷയുടെ സന്ദേശം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ക്രമീകരിച്ച കൺവെൻഷനിൽ വിളിച്ചുപറയിച്ചു. ആദ്യം അന്യഭാഷയിലും പിന്നീട് പെന്തക്കോസ്ത് പെരുന്നാളിനു ആകാശത്തിൽ കീഴിലുള്ള സകലജാതികളിൽ നിന്നും യെരൂശലേമിൽ വന്നു പാർക്കുന്ന യഹൂദന്മാരായ ഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ ഭാഷയിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രസംഗിച്ചു. സഭാവിസ്ഫോടനം നടന്നു. ഒരു ദിവസത്തിൽ 3000 പേർ വിശ്വസിച്ചു സ്നാനപ്പെട്ടു.

ഇതൊരു തുടക്കമായിരുന്നു. സഭാവിസ്ഫോടനം തുടർന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഓടി നടന്നു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. സ്ഥലം സഭകൾ സംജാതമായി. സഭാ പീഡനം ഉണ്ടായി. വിശ്വാസികൾ അതിപീഡനം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ ചിതറിപ്പോയി. 'ചിതറിപ്പോയവർ വചനം സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ട് അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു' (അപ്പൊ. പ്രവർത്തികൾ 8:4). അത്ഭുതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും ക്രിസ്തു യേശു വചനം ഉറപ്പിച്ചു. സ്തോത്രം.

നാലാം നൂറ്റാണ്ട് ആയപ്പോൾ നിഖ്യ പട്ടണത്തിൽ കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ നിഖ്യ സുന്നഹദോസിൽ ഏഷ്യാമൈനർ, സിറിയ, പാലസ്തീൻ, ഈജിപ്ത്, ഗ്രീസ്, ആഫ്രിക്കയിലെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും മാത്രം 300 ബിഷപ്പുമാർ വന്നു ചേർന്നു.

ചരിത്രം പറയുന്നത് ആ 300 പേരിൽ ചെവി, കൈ, കാൽ, കണ്ണ് എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു അംഗമെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരാൾ പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. വില കൊടുത്തവർ. സഭാവിസ്ഫോടനത്തിന്റെ വില ഏറ്റുവാങ്ങിയവർ. തുടർന്നുള്ള ഇരുണ്ട കാലയളവിൽ സഭകൾ ഉറങ്ങി. ആരാധന ചടങ്ങായി. കറണ്ടില്ലാത്ത ഫാൻ കൈ

കൊണ്ട് കറക്കുന്നതുപോലെ. സഭയുടെ നാമനായ ശ്രീയേശുവിന് അവിടെയും ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭാവിസ്ഫോടനം.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദിയിൽ അപ്പൊസ്തല പ്രവർത്തി രണ്ടാം അദ്ധ്യായം അമേരിക്കയിലും വെയിൽസിലും ഇന്ത്യയിലെ പുനയിലും സംഭവിച്ചു. അമേരിക്കൻ വിശ്വാസികൾ ഈ വിഷയം പഠിച്ചു, സ്വീകരിച്ചു, പഠിപ്പിച്ചു.

അങ്ങനെ ആ അനുഭവം കേരളത്തിലും എത്തി. കേരളത്തിലെ വിശ്വാസികൾ അത് രണ്ട് കൈയും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചു, നെഞ്ചിലേറ്റി. അവരതു പ്രസംഗിച്ചു നടന്നു. മലയാളി വിശ്വാസികൾ അവരുടെ പരിമിതിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അവർക്കെത്താവുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം എത്തിച്ചു.

ഈ സഭാ വിസ്ഫോടനം പട്ടുവ സഭകളെ രണ്ടുവിധത്തിൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടക്കത്തിൽ അവർ കരുതി ഇത് അധികനാൾ നിലനിൽക്കുകയില്ല. അമേരിക്കയിലെ അസുസ് ട്രിറ്റിൽ തുടങ്ങിയതും ആ അനുഭവത്തിന്റെ വക്താക്കളായി മാറിയതും അമേരിക്കയിലെ ആഫ്രിക്കൻ വംശജരായിരുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വെയിൽസിൽ തുടങ്ങിയ ഉണർവ് ചരിത്ര സംഭവമായിരുന്നു. കൽക്കരി ഖനികളിലെ, മദ്യവും ദുർമാർഗ്ഗവും അസാമാർഗ്ഗിക ജീവിതവും നൃത്തശാലകളും അസഭ്യമല്ലാതെ വീട്ടിലോ ജോലി സ്ഥലത്തോ സംസാരിക്കാത്ത ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. ജനത്തിന്റെ, പരിതാപകരമായ, സദാചാരം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലാത്ത, ജീവിതചര്യയിൽ സങ്കടം തോന്നി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച തന്റെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒറ്റയ്ക്ക് ആരംഭിച്ച തന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരാൾ കൂടി ചേർന്നു. പിന്നീട് ഒരാൾ, അങ്ങനെ ആളുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ച് നൂറുകണക്കിന് ആൾക്കാർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. വ്യഭിചാരശാലകളും നൃത്തശാലകളും മദ്യ ഷോപ്പുകളും പുകയില കച്ചവടവും അടഞ്ഞു. സംസാരഭാഷ ശുദ്ധമായി.

ഇന്ത്യയിൽ പുനയിലെ പണ്ഡിതരമാഭായിയുടെ അനാഥശാലയിലെ പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങളിൽ പെൺകുട്ടികൾ വിറച്ച് അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു, കൈകൾ ഉയർത്തി, കൈകൾ അടിച്ചു, പരിശുദ്ധാത്മാ പകർച്ച അവിടെയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ അനാഥാലയം നിയന്ത്രിച്ച പ്രസിഡന്റേറിയൻ സഭ ഈ തീജാലയെ അണച്ചു കളഞ്ഞു.

നാഗാലാൻഡിലും മിസോറാമിലും പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങളിൽ ജനം എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് നൃത്തം

ചെയ്തു. ജനം മണിക്കൂറുകളോളം മുറിക്കുള്ളിൽ വീണു കിടന്ന് അന്യഭാഷ പറഞ്ഞു. ഇവിടെയും പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ സഭയും ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭയും ഈ അനുഭവം താഴിട്ട് പൂട്ടി.

എന്നാൽ അമേരിക്കയിലെ വെള്ളക്കാരിൽ കുറെ പേർ ഈ ദിവ്യാനുഭവത്തിന് വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു പ്രാപിച്ചു. പ്രാപിച്ചവർ ഈ അനുഭവം തിരുവചന പ്രകാരം തന്നെയെന്ന് വചനത്തിൽ നിന്ന് പഠിച്ചു, പഠിപ്പിച്ചു. പെന്തക്കോസ്തു സഭകൾ ഉണ്ടായി. പീഡനത്തിലൂടെ കടന്നുവന്നത് കൊണ്ടാകാം, അവർ കഷ്ടത്തിലും നഷ്ടത്തിലും വിശ്വസിച്ചു, പ്രസംഗിച്ചു, അനുഭവിച്ചു.

എന്നാൽ പെന്തക്കോസ്തൽ കരിസ്മാറ്റിക്, ന്യൂജനറേഷൻ എന്ന് മലയാളികൾ പറയുന്ന ഒരു മുവ്വമെന്റ് സംജാതമായി. കെന്നത്ത് ഹാഗിൻ, ടി. എൽ. ഓസ്ബോൺ, ഓറൽ ഓസ്ബോൺ, ജോൺ ഓസ്റ്റീൻ, ആയ്മീ സെബിൾ മക്ഫേഴ്സൻ തുടങ്ങിയവരിലെ ശക്തമായ രോഗശാന്തിയും പ്രവചനവും കാരണം നൂറുകണക്കിന് പെന്തക്കോസ്തൽ കരിസ്മാറ്റിക് പാസ്റ്റർമാർ അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ആഫ്രിക്കയിലും ഉണ്ടായി. സഭാവിസ്ഫോടനം നടന്നു, നടക്കുന്നു.

ഇതു കണ്ട പട്ടമ്പി സഭകൾക്ക് അമ്പരപ്പുണ്ടായി. അവർ ഫലിതം എന്നവണ്ണം പറയാൻ തുടങ്ങി 'ഓടിക്കോ, പെന്തക്കോസ്തുകാർ വരുന്നു.' ഈ പേരിൽ ഒരു പുസ്തകവും പുറത്തുവന്നു. ഈ ദിവ്യ അനുഭവം പ്രാപിച്ച ചില പട്ടമ്പി സഭകളിലെ പട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ സഭയിലുള്ള വിശ്വാസികൾക്കായി ഈ ക്ലാസ് എടുത്തു. അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു, പ്രാപിച്ചു. അങ്ങനെ കാത്തലിക് കരിസ്മാറ്റിക്, മെഥഡിസ്റ്റ് കരിസ്മാറ്റിക്, പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ കരിസ്മാറ്റിക് മുവ്വമെന്റുകൾ ഉണ്ടായി.

അമേരിക്കയിലെ അസംബ്ലീസ് ഓഫ് ഗോഡും ചർച്ച് ഓഫ് ഗോഡും ഈ അനുഭവം പ്രാപിച്ച പാസ്റ്റർമാരെ ലോകത്തിലാകമാനം അയച്ചു. (കേരളത്തിലെ പെന്തക്കോസ്ത് മുവ്വമെന്റിന്റെ ചരിത്രം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ബ്രദർ സാജു മാത്യു എഴുതിയ പെന്തക്കോസ്ത് ചരിത്രം എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചാലും).

കേരളത്തിലെ കാത്തലിക് സഭ മാത്രമേ ആ സഭയിലെ കരിസ്മാറ്റിക് മുവ്വമെന്റിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുള്ളൂ. ബാക്കി സഭകളിൽ ഈ ഉപദേശവുമായി എഴുന്നേറ്റ പട്ടക്കാരും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകരും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർക്ക് സഭയ്ക്ക് അകത്തു നിന്നും പുറത്തുനിന്നും എതിർപ്പുണ്ടാവുകയും അവരുടെ കരിസ്മാറ്റിക് യോഗങ്ങൾ തീയണഞ്ഞ് കെട്ടുപോവുകയും ചെയ്തത് ദുഃഖ വാർത്തയായി നിലനിൽക്കുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ചില പട്ടമ്പി സഭകൾ രണ്ടു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു. ശനിയാഴ്ച വൈകി

ട്ട് കരിസ്മാറ്റിക് ആരാധന, ഞായറാഴ്ച അവരുടെ കുർബാന ക്രമം. മലേഷ്യയിലെ സഭയും ഇതേ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു. ഞായറാഴ്ച ഒന്നാം ആരാധന, കുർബാന ക്രമപ്രകാരം. രണ്ടാം ആരാധന, കരിസ്മാറ്റിക് ആരാധന.

ചില സഭകൾ മൂന്ന് ആരാധനയാക്കി. ഇതിലൊരു സഭയിൽ ഞാൻ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യത്തെ ആരാധന അവരുടെ ആരാധനക്രമ പ്രകാരം തന്നെ. ഇവിടെ കുറെ പ്രായമായവർ മാത്രം. പട്ടക്കാരൻ കുപ്പായം ഇട്ട് ക്രമപ്രകാരം ആരാധന നടത്തുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ആരാധന, പട്ടക്കാരൻ കുപ്പായം ഊരി, പക്ഷേ പട്ടക്കാരന്റെ കോളർ ഉണ്ട്. കൈകൊട്ടുന്നു, കൈ ഉയർത്തുന്നു, പാടുന്നു. ആദ്യത്തെ ആരാധനയിൽ ഒരിടത്തുനിന്ന് അനങ്ങാതെ പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ കുറച്ചുകൂടി അനങ്ങുന്നു. ചില ചുവടുകൾ നടക്കുന്നു. ചിരിക്കുന്നു, ചിരിപ്പിക്കുന്നു. ആരാധനയിൽ ആളുകൾ കൂടുതലായിരുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ ആരാധനയിൽ പട്ടക്കാരൻ കോളറും ഊരി. പാട്ടിന്റെ താളം മാറി. പട്ടക്കാരൻ കരിസ്മാറ്റിക് അല്ലെങ്കിലും കരിസ്മാറ്റിക് അനുഭവം ഇന്നുമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ആളാണ്. യൗവനക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്ന ആരാധന. ആദ്യ ആരാധനയിൽ പ്രസംഗിച്ച അതേ പ്രസംഗം. പക്ഷേ, ശബ്ദമുയർത്തുന്നു, താഴ്ത്തുന്നു, നടക്കുന്നു. ഇടയ്ക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം തുള്ളിച്ചാടുന്നു. ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു, ആ വലിയ ചർച്ച് നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ചർച്ച് പൂട്ടണം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന കാലമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരാധന വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഹാൾ നിറഞ്ഞു.

ഞാൻ 52 രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി. സുവിശേഷ പട്ടമ്പി സഭകളിലും ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭകളിലും പെന്തക്കോസ്ത് സഭകളിലും കരിസ്മാറ്റിക് പെന്തക്കോസ്തു സഭകളിലും (ന്യൂജനറേഷൻ) പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിച്ചു.

പട്ടമ്പി സഭകളിലെ ആൾക്കാരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞുവരുന്നു. പെന്തക്കോസ്ത് സഭകളിലും യൗവനക്കാർക്ക് ആരാധനയിൽ താല്പര്യമില്ല. എന്നാൽ കരിസ്മാറ്റിക് പ്രഭാവമുള്ള പട്ടമ്പി സഭകളും ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭകളും പെന്തക്കോസ്തു സഭകളും വളരുന്നു. യൗവനക്കാർ ആകൃഷ്ടരായി ആരാധിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾ മറ്റുള്ളവരോട് സുവിശേഷം പറയുന്നു.

ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ പോപ്പ് ആയിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ കീഴിലുള്ള ഏതാ

നും പട്ടക്കാരെ ലോകത്തിലെ മെഗാ ചർച്ചകൾ സന്ദർശിച്ച് ആ സഭയുടെ വളർച്ച എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് പഠിക്കുവാൻ അയക്കുമായിരുന്നു.

അതിൽ ഒരു ചെറിയ ടീം മൂന്നു മാസത്തിലോ ആറുമാസത്തിലോ ഒരിക്കൽ അമേരിക്കയിലെ ലേക് വുഡ് ചർച്ച് സന്ദർശിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത ജോൺ ഓസ്റ്റീൻ എന്നോട് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ പട്ടയ സഭകൾ സുവിശേഷ വിഹിത സഭകൾ (പെന്തക്കോസ്തുകാരുൾപ്പടെ) ചെയ്യുമോ?

നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിലെ സഭകൾക്ക് ഒരു ബലഹീന വശമുണ്ട്. കാത്തലിക് സഭ ഒഴികെ മറ്റൊരു സഭയും തങ്ങളുടെ സഭയുടെ ബലഹീനത കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ല. ആയതിനാൽ പരിഹാരവും കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ല.

ഉദാഹരണം എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സഭ വിട്ട് ആൾക്കാർ മറ്റുള്ള സഭകളിലേക്ക് പോകുന്നു. ഏതെങ്കിലും സഭ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ തലച്ചോറുള്ള ചിലരെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചതായി അറിയാമോ?

എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സഭയിൽ പുതുതായി ആരും വരുന്നില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ തന്നെ വിശ്വാസമുള്ള അപ്പുറത്തെ സഭയിൽ പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സഭ വിട്ട് ന്യൂജനറേഷൻ സഭകളിലേക്ക് പോകുന്നു?

നമ്മുടെ ജനറൽ കൺവെൻഷനിൽ നമ്മുടെ ആൾക്കാർ പോലും കുറച്ചുപേർ മാത്രം വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ തന്നെ വിശ്വാസം ഉള്ള അപ്പുറത്തെ സഭയുടെ ജനറൽ കൺവെൻഷനിൽ ധാരാളം പേർ നമ്മുടെ സഭയിലുള്ളവർ പോലും ചെല്ലുന്നു.

നമ്മുടെ സഭയിലെ യുവാക്കളായ സഭാ ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? പ്രായമായവരുടെ വേദനകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ദൈവവേലക്കാർ മരിച്ച ശേഷം വിധവമാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഇവരുടെ മക്കൾക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?

നമ്മുടെ സഭ നന്നാകാൻ, കൂറേക്കൂടി നന്നാകാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് എന്ത് പറയാനുണ്ട്?

ഈ വക കാര്യങ്ങൾ നാം ആരാഞ്ഞു പഠിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാളെ സഭ നോക്കുകയ്ക്കുന്തി ആകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പ് തരുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ, നോർത്ത് ഇന്ത്യയിലെ ഒട്ടനവധി സഭകൾ നോക്കുകയ്ക്കുന്തി

യാവുകയും തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തത്, ഭിത്തിയിലെഴുതി കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മുന്നറിയിപ്പായി നാം കാണണമേ, പ്ലീസ്.

അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണർവ് നടന്ന എത്രയോ സഭാ വിഭാഗങ്ങൾ, പെന്തക്കോസ്ത് സഭകൾ തീയണഞ്ഞു. കരിന്തിരിയായി, ചാരമായി. ഇത് നമ്മുടെ സഭാ നേതാക്കന്മാർ കാണാതെ പോകരുത്.

അണയാത്ത ഉണർവിനു മാത്രമേ നമ്മുടെ സഭയെ നിലനിർത്തുവാനും വളർത്തുവാനും കഴികയുള്ളൂ.

ഭാരതത്തിൽ പെന്തക്കോസ്ത് ഉപദേശം എത്തിയിട്ട് നൂറുവർഷമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ വെബ് പേജിലെ കണക്ക് പറയുന്നു

1970 - ൽ

പെന്തക്കോസ്തുകാർ 295000,
കരിസ്ത്മാറ്റിക്കുകാർ 79300,
കാത്തലിക് കരിസ്ത്മാറ്റിക്കുകാർ 1700.

2020 - ൽ

പെന്തക്കോസ്തുകാർ 2017000,
കരിസ്ത്മാറ്റിക്കുകാർ 5183000,
കാത്തലിക് കരിസ്ത്മാറ്റിക്കുകാർ 2172000.

ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?

A. പരിശുദ്ധാത്മാവ്

B. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചവർ

കണ്ടുമുട്ടുന്നവരോട് എല്ലാം സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. ഇത് കേവലം ഒരു തുടക്കം മാത്രമാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ആർക്കും വീട്ടിലോ ജയിലിലോ അടയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

പക്ഷേ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന് മനുഷ്യരെ, ശിഷ്യന്മാരെ, അപ്പൊസ്തലന്മാരെ, മുപ്പന്മാരെ, വിശ്വാസികളെ ആവശ്യമാണ്.

നാം പോകണം. നമ്മുടെ മക്കളെ അയയ്ക്കണം. പോകുന്നവരെ പിടിച്ചുനിർത്താതെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. സഹായിക്കണം. ആദരിക്കണം. നാം അത് ചെയ്യണം. നാം താമസിച്ചുപോയി, അല്ല വളരെ താമസിച്ചുപോയി. പോകാം, അയക്കാം, സഹായിക്കാം, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം.

കന്യാകുമാരി മുതൽ കാൾമീർ വരെ ഭാരതം ദൈവശബ്ദം കേൾക്കട്ടെ. നമ്മുടെ തലമുറയിൽ അത് സംഭവിക്കട്ടെ. സഭാ നേതാക്കന്മാർ അതിനു പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ.



ഡോ. സജികുമാർ കെ. പി.
പ്രിൻസിപ്പൽ, ഐ.ബി.ടി.എസ്.

വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിലേക്കുള്ള ദൈവിക പടികൾ

യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ നാം മറ്റുള്ളവരോട് ഇടപെടുമ്പോൾ നാം നമ്മെക്കുറിച്ച് തന്നെ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു എന്നത് വളരെ പ്രസക്തമാണ്. മറ്റേതൊരു വികാരത്തേക്കാളും ഉപരി നാം നമ്മെക്കുറിച്ച് തന്നെ എന്ത് വിലമതിക്കുന്നു

എന്നുള്ളതാണ് നമ്മുടെ സന്തോഷത്തിനും വിജയത്തിനും നിദാനം ആയിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ മറ്റുള്ളവരാണ് സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള വ്യക്തിയാണ് എന്നും മറ്റുള്ളവരോട് കിടപിടിക്കത്തക്ക കഴിവുകൾ എന്നിലും ഉണ്ട് എന്നുമുള്ള ധാരണയാണ് ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലായ കാര്യം. ആത്മവിശ്വാസം ചോർന്നുപോയ ഒരാൾക്ക് മറ്റുള്ളവർ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എന്നും ലോകത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക ആളുകളും തന്നെ നോവിക്കുന്നവരാണെന്നും തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്.

നാം ചെയ്തെടുക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തിനും മറ്റുള്ളവരുടെ അംഗീകാരവും പ്രശംസയും നാം ആഗ്രഹിക്കും. അതോടുകൂടെത്തന്നെ ഏതൊരു പ്രവർത്തിക്കുശേഷവും നാം നമ്മെ തന്നെ വിലയിരുത്താറുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ വിമർശനങ്ങൾ തുറന്ന മനസ്സോടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയും അപവാദങ്ങൾക്കും തരംതാഴ്ത്തലുകൾക്കും മുമ്പിൽ തകർന്നു പോകാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുക എന്നതും ഒരു ദൈവ പൈതലിന്റെ ആരോഗ്യമുള്ള വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്.

ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴവർ സ്വയം ഉൾവലിയുന്നവരും അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവരെ അമിതമായി ഭയപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കും. സ്വന്തം നേട്ടങ്ങളെ കുറിച്ച് അഭിമാനം കൊള്ളുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. സത്യം സത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടായേക്കാവുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വഴക്കൊഴിവാക്കാൻ അവർ സത്യത്തിനു പകരം നുണ പറയും. എപ്പോഴും അവർ പലതിനെക്കുറിച്ചും വ്യാകുലപ്പെടുന്നവരും സ്വയം പഴിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും.

ശാരീരികമായും മാനസികമായും ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ, അമിതമായി വിമർശനങ്ങൾ മാത്രം മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും കേൾക്കേണ്ടി വരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ, വിവാഹമോചനം നേടിയ മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കൾ, ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ അനാഥരായവർ എന്നിവരിലൊക്കെ ആത്മവിശ്വാസക്കുറവ് കാണുക സ്വാഭാവികമാണ്. സ്നേഹം, സന്തോഷം, കോപം എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള വികാരങ്ങൾ ആരോഗ്യകരമായി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ ദോഷമായി ബാധിക്കാം. മറ്റുള്ളവരോട് തോന്നുന്ന ദേഷ്യവും വിഷമവും തുറന്നു പറയാതെ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നവർ അവസാനം അതുകൊണ്ടു തന്നെ ക്ലേശങ്ങളിൽ അകപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. ആരോഗ്യകരമായ ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് ആരോഗ്യമുള്ള വ്യക്തിത്വം കൂടി

യേ തീരൂ. നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതെന്നും മാറ്റുവാൻ അസാധ്യമായതെന്നും തോന്നുന്ന ജീവിത രീതികളെ പുന പരിശോധിക്കുക എന്നതാണ് ആരോഗ്യമുള്ള വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കുള്ള പ്രധാന പടി.

ആരോഗ്യകരമായ വ്യക്തിത്വ വികസനം നേടിയവർ നേതൃത്വഗുണമുള്ളവരും മറ്റുള്ളവരോട് ഇടപെടുന്നതിൽ നിപുണത നേടിയവരും ആണ്. മറ്റുള്ളവരിൽ മിതമായി ആശ്രയിക്കുന്നവരും അവശ്യഘട്ടങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നവരും ആണ് അവർ എങ്കിലും സ്വയം സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുവാൻ അവർക്ക് പക്വതയുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളോട് പൊരുത്തപ്പെടുവാൻ അവർക്ക് കഴിയും. സ്വന്തം കഴിവുകളെ തിരിച്ചറിയുവാനും അതിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട് ഭാവിയിലെ മുൻ കാണുവാനും അവർക്ക് സാധിക്കും. സ്വന്തം പ്രവർത്തികളുടെ അനന്തരഫലങ്ങളെ അത് നല്ലതായാലും തീയതായാലും അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയും. സ്വന്തം പ്രവർത്തിപരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ദോഷം കൊണ്ടാണ് എന്ന് വിധിയെഴുതാതെ സ്വയം ഉത്തരവാദിത്വം അംഗീകരിക്കുകയും മാറ്റങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യും.

നിയന്ത്രണാതീത സ്വഭാവ രീതികളെ അങ്ങനെ ഉണ്ടെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നതാണ് വിജയത്തിലേക്കുള്ള ഒന്നാമത്തെ പടി. നമ്മുടെ ശക്തിയെക്കാൾ ഉന്നതമായ ദൈവിക ശക്തിയാൽ സ്വഭാവരീതികളിൽ വ്യതിയാനം വരുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുക. സ്വന്തം ഇഷ്ടങ്ങളും ജീവിതവും ദൈവത്തിന്റെ സൗഖ്യം ആക്കുന്ന കൃപയ്ക്കു മുന്നിൽ ഏൽപ്പിക്കുക. നമ്മുടെ കഴിവുകളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുക.

അതോടുകൂടെ ബലഹീനതകൾ എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവയുടെ ഒരു പട്ടികയും ഉണ്ടാക്കുക. അവയെ സ്വയം അംഗീകരിക്കുക. എന്നിട്ട് സ്വഭാവത്തിലെ ന്യൂനവശങ്ങളെ മാറ്റിക്കളയുവാൻ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ ജീവിതരീതിയിൽ കൊണ്ടുവരാം എന്ന് ചിന്തിക്കുക. അതിനായി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. സ്ഥിരമായി ദൈവവുമായി സംസർഗ്ഗം നടത്തുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന് നമ്മോട് സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യുക. സ്വഭാവ രീതികളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ശിഷ്യത്വ ശ്രേഷ്ഠ ലോകം നമ്മിൽ കാണട്ടെ. ആരോഗ്യമുള്ള വ്യക്തിത്വം വളർത്തിയെടുക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ.

മനുഷ്യകുലത്തെ തകർക്കുന്ന ലഹരി

നടുക്കുന്ന കൊലപാതകങ്ങളാണ് ഇന്ന് കേരളത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര. പണമോഹം, പ്രണയം, ലഹരി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളാണ് കൂടുതൽ കൊലപാതകങ്ങൾക്കും പിന്നിൽ. ലഹരിക്കടിമകളായി സുബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട് പിതാവിനേയും മാതാവിനേയും സഹോദരങ്ങളെയും, ഭാര്യയേയും, കുഞ്ഞുങ്ങളേയും, ബന്ധുക്കളെയും കൊല്ലുന്നവർ. പ്രണയലഹരിക്ക്



ഡോ. എം. സി. സീഹൻ
കോട്ടയം



അടിമകളായി പെൺസുഹൃത്തിനേയും ആൺസുഹൃത്തിനെയും കൊല്ലുന്നവരും ധാരാളം. ഇന്ന് ലഹരി (മയക്കുമരുന്നുകൾ - NARCOTICS) സുലഭമായി ലഭിക്കുന്നു ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ. സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും മറ്റ് യുവജനതയ്ക്കും പ്രായമുള്ളവർക്കും ഇത് ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. രാസലഹരി പദാർത്ഥം എന്ന രീതിയിൽ ഇവ ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. അതിന് ഉദാഹരണമാണ് MDMA എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ലഹരിപദാർത്ഥം. അവ അതീവ ലഹരിശേഷിയുള്ളവയും മാരകവുമാണ്. അവയുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് മോചനം പ്രാപിക്കുക ഏതാണ്ട് അസാധ്യമെന്ന് പറയാം. ഇവയ്ക്കു പുറമേയാണ് മദ്യം. മദ്യവും മയക്കുമരുന്നും കുടുംബങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല.

ഈയടുത്തു നടന്ന പല ഞെട്ടിക്കുന്ന കൊലപാതകങ്ങളിലും ലഹരിയുടെ സ്വാധീനമുണ്ട്. മദ്യത്തിനോ മയക്കുമരുന്നിനോ അടിമകളാണ് ഇവ ചെയ്തുകൂട്ടിയത്. കുടുംബബന്ധങ്ങളെ ഉലയ്ക്കുന്നതും ലഹരി തന്നെ. അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന പണം ലഹരിക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നു. കുടാതെ കുടുംബ കലഹങ്ങളും. അക്രമാസക്തരായ ഈ ലഹരി അടിമകൾ എന്തു ക്രൂരതയും ചെയ്തുകൂട്ടും. യുവാക്കളും യുവതികളും ഇന്ന് ലഹരിയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ പെടുന്നു. അവർ അക്രമാസക്തരായി അരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ലഹരിക്കടിമകളായവർ പണത്തിനുവേണ്ടി മോഷണവും കൊലപാതകങ്ങളും നടത്തുന്നു. വീട്ടിൽനിന്ന് പണം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ അവരെ അക്രമിക്കുന്നു. കുടാതെ കടബാധ്യത ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ

കൂടെ പ്രണയവും പ്രണയപ്പകയും കൂടെ യാകുമ്പോൾ സംഗതിവഷളാകും.

സുബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട അക്രമാസക്തരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ലഹരി എന്ന സ്വാധീനശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത് സമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പിന് അനിവാര്യമാണ്. സർക്കാരും സമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രധാനപക്ഷവും ലഹരിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നതാണ് നിരാശാജനകം. കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ലഹരി മാഫിയകൾക്ക് ഈ കച്ചവടത്തിലൂടെ ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ലഹരിയുടെ പ്രവാഹത്തെ എതിർക്കുന്നവരെ ഈ മാഫികകൾ വെല്ലുവിളിക്കുകയും വകവരുത്തുകയും ചെയ്യും.

MDMA (METHYLENEDIOXY METHAMPHETAMINE) എന്ന ലഹരി ഒരു കൃത്രിമ ലഹരി പദാർത്ഥമാണ്. അത് ഉന്മാദം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് പേരുകേട്ടതാണ്. അതിന് കിഡ്നികളേയും മസ്തിഷ്കത്തിലെ ന്യൂറോണുകളെയും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിവുണ്ട്. അത് ഗുളികരൂപത്തിലും പൊടി (CAPSULE & POWDER) രൂപത്തിലും ലഭ്യമാണ്. ഇത് കഴിച്ചശേഷം നാല്പത്തഞ്ച് മിനിറ്റിനകം രക്തസമ്മർദ്ദം ഉയർത്തുകയും സുബോധം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. കഞ്ചാവ്, മരിജുവാനാ തുടങ്ങിയ ലഹരി ഉല്പന്നങ്ങളെപ്പോലെ MDMA-യും വ്യാപകമായി യുവാക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ലഹരിയുടെ ഉപയോഗം (SUBSTANCE ABUSE) സമൂഹത്തിൽ ഒരു ഭയാനക അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലായി. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെയും കുടുംബബന്ധങ്ങളെയും അത് തകർക്കുന്നു. ഏത് ക്രൂരത ചെയ്യുവാനും മദ്യവും മയക്കുമരുന്നും പ്രേരണ നല്കുന്നു. അത് കടക്കണികളിലേക്കും അരാജകത്വത്തിലേക്കും കൊലപാതകങ്ങളിലേക്കും നയിക്കുന്നു. പ്രണയം, ലൈംഗികാതിക്രമങ്ങൾ എന്നിവയും ഇതിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായി മാറുന്നു. മദ്യത്തെയും മയക്കുമരുന്നിനെയും സാമൂഹികവല്ക്കരിച്ച് അതിന്റെ അധർമ്മീകതയെ തിരിച്ചറിയാത്ത സമൂഹത്തിനും ഭരണകൂടത്തിനും ഇത് ഒരു സ്വാഭാവിക കാര്യമായി മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ. ചില മതസമൂഹങ്ങളും ലഹരിക്കെതിരെ ശക്തമായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ലഹരിയെ വരുമാന മാർഗ്ഗമാക്കുന്ന സർക്കാരിന് എന്ത് നിലപാട് എടുക്കാൻ കഴിയും? മദ്യത്തെയും മയക്കുമരുന്നിനെയും ഒരു സാമൂഹിക വിപത്തായി തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിനെതിരായ നിലപാട് നാം സ്വീകരിക്കണം. സ്വയം നശിക്കാനും മറ്റുള്ളവരെ നശിപ്പിക്കാനും വ്യക്തികൾക്ക് പ്രേരണ നല്കുന്ന ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെയും അതിന്റെ ഉല്പാദനത്തെയും ശക്തമായി നേരിടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ സമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പു തന്നെ അപകടത്തിലാകും.



ഡോ. ബിന്നി എബ്രഹാം

വൈകാരിക വിവാഹമോചനം ഒരു വീക്ഷണം



ജേക്കബും സാരയും സഭയിൽ വളരെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദമ്പതികളാണ്. സാറ സൺഡെ സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുകയും സഹോദരിമാരുടെ കൂട്ടയ്മയെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജേക്കബ് ആകട്ടെ വളരെ ഭംഗിയായി ഗിറ്റാർ വായിച്ച് വർഷിപ്പ് ലീഡ് ചെയ്യും. പിന്നെ യുവജനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും വളരെ സജീവമാണ്. ഇരുവരും ഒരു കാരിൽ രണ്ട് കുട്ടികളുമായി ഒരുമിച്ച് സഭാരാധനകൾക്കും മറ്റും യാത്ര ചെയ്യുന്നു. വളരെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട താലന്തുകളുള്ളതും സജീവമായി കർത്താവിന് വേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ. എന്നിരുന്നാലും ഭവനത്തിനകത്ത് ഇവർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയോ സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഭവനത്തിൽ പൊതുവേ അസമാധാനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം മാത്രം. ഇരുവരും രണ്ട് മുറികളിലാണ് ഉറങ്ങുന്നത്. ആഹാരം ഒരുമിച്ച് കഴിക്കാറില്ല. വെച്ചേറെ പാകം ചെയ്യണമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നു. ഒരു വീട്ടിലാണ് താമസം എന്ന് മാത്രം. ഈ കുടുംബത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? ഇത് ദൈവവചനത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കുടുംബജീവിതമോ?

ഇപ്രകാരം വിവാഹജീവിതത്തിൽ തകർച്ചയനുഭവിക്കുന്ന അനേകം കുടുംബങ്ങൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലും സഭകളിലും, ദൈവമക്കൾ എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും, എന്തിനേറെ കർത്തൃശുശ്രൂഷക്കാരുടെ ഇടയിൽ പോലും ഇന്ന് ഏറെയാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വൈകാരിക വിവാഹമോചനം ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തെ അകക്കാമ്പോടെ കാർന്ന് തിന്നുന്ന മാർകരോഗമായി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ‘മാതാപിതാക്കൾക്ക് കുട്ടികൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക എന്നതാണ്’ (കടാപ്പാട്). ഇങ്ങനെ തകർച്ചയുള്ളവരെ തെരഞ്ഞ് കണ്ടെത്തി സഹായിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം അതിന് പ്രാപ്തിയും പക്ഷതയുമുള്ള ദൈവദാസന്മാരും ദൈവമക്കളും ഏറ്റെടുത്തില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പരിണിതഫലം നാം തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരും.

മനസ്സ് അകന്നുപോയിട്ടും, വൈകാരികമായി വിവാഹിത മോചിതരെ പോലെയായിട്ടും അതിന് പരിഹാരം കാണാതെ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും കാപട്യ ജീവിതം നയിക്കുന്നത് വചനവിരുദ്ധമാണ്.

വിവാഹമോചനത്തെ, ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പാപമെന്നും വചനവിരുദ്ധമെന്നും ഒക്കെ പറയുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും കുടുംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വചനം പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഗൗരവം നാം പലപ്പോഴും മനസ്സിലാക്കാതെ പോകുന്നു. ബൈബിൾ വിവാഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെ (sanctity of marriage) പ്രത്യേക പ്രാമുഖ്യത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; ദൈവം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമബന്ധമാണിത്.

ബൈബിൾ വിവാഹമോചനത്തെ ശക്തമായി നിരസിക്കുന്നു (മലാഖി 2:16; മത്തായി 19:6; മാർക്കോസ് 10:6-9), വിവാഹം ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യസൃഷ്ടിയുടെ ഭാഗമാണെന്നും അത് വേർപിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നു. മത്തായി 19:8-9 ൽ, നമ്മുടെ ‘ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം’ വിവാഹമോചനത്തിന് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വിവാഹമോചനം ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല, അത് ഇന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. പക്ഷെ ആരാണ് വിവാഹമോചിതർ? ജേക്കബിന്റെയും സാരയുടേയും ജീവിതം വിവാഹമോചിതരേക്കാൾ കാപട്യം നിറഞ്ഞതല്ലേ? ഇവർ ഔദ്യോഗികമായി വിവാഹമോചിതർ അല്ലെങ്കിലും, മനസിക്മായി പൂർണ്ണമായും വേർപിരിഞ്ഞവരാണ്-അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹമോചിതർക്ക് തുല്യം. ഒപ്പിട്ട് വിവാഹമോചനം നേടിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇവരെ തിരുവചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കുടുംബമായി കാണുവാൻ കഴിയുമോ?

യേശു കപടഭക്തിയെ ശക്തമായി അപലപിച്ചിട്ടുണ്ട് (മത്തായി 23:27). വിവാഹബന്ധം തകർന്നുപോയിട്ടും, അത് കപടമായി തുടരുക എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിക്കു വിരുദ്ധമാണ്. യഥാർത്ഥ വിവാഹം ക്രിസ്തുവിന്റെയും സഭയുടെയും ബന്ധത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണം-ആത്മസമർപ്പണവും അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹബന്ധവും എല്ലാം (എഫെസ്യർ 5:25-32).

‘നമ്മുടെ’ സാദൃശ്യത്തിലും ‘നമ്മുടെ’ സ്വരൂപത്തിലും മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക (ഉല്പ 1:26) എന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞതിൽ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഈ പ്രാഥമിക ഉദ്ദേശം നാം തിരിച്ചറിയേണം. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യതയും സ്നേഹവും സഹകരണവും മറ്റു സ്വഭാവഗുണങ്ങളും ഭൂമിയിൽ വരച്ചുകാട്ടുവാൻ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ് കുടുംബം. ഈ ഭൂമിയിൽ നാം പൂർണ്ണരായി മാറുകയില്ലെങ്കിലും ക്രിസ്തുവെന്ന തലയോളം വളരുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. വിവാഹബന്ധത്തിലെ കപടതയും വിവാഹമോചനത്തെ പോലെ ദൈവം വെറുക്കുന്ന പാപമാണ്.

മനസ്സ് അകന്നുപോയിട്ടും, വൈകാരികമായി വിവാഹിത മോചിതരെ പോലെയായിട്ടും അതിന് പരിഹാരം കാണാതെ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും കാപട്യ ജീവിതം നയിക്കുന്നത് വചനവിരുദ്ധമാണ്.

പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു കുടുംബവും ഭൂമിയിൽ ഇല്ല. പക്ഷേ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാതെ ജീവിക്കുന്നത് ദൈവമക്കൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ല. പ്രശ്നങ്ങൾ കുടുംബത്തിനകത്ത് പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് പക്ഷാത്യമുള്ള അനുയോജ്യമായ വ്യക്തികളുമായി പങ്കുവെച്ച് പരിഹാരം കാണണം. സഭയും കുട്ടായ്മയും ഒക്കെ ദൈവം വെച്ചിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഭാരങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും തമ്മിൽ പങ്കുവയ്ക്കുവാനും അവ പരിഹരിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് (യാക്കോ 5: 16).

ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ചില പ്രായോഗിക വശങ്ങൾ കൂടെ പങ്കു വെയ്ക്കാം.

1. തുറന്ന ആശയവിനിമയത്തിന് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകുക - നിങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ, വേദനകൾ, പ്രതീക്ഷകൾ ഇവയൊക്കെ വിനയത്തോടും സ്നേഹത്തോടും സത്യസന്ധമായി തമ്മിൽ പങ്ക് വെയ്ക്കുക.
2. എല്ലാ ദിവസവും ഒരുമിച്ച് സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതിന് മുൻഗണന നൽകുക - ഒരുമിച്ച് സംസാരിക്കുക, ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക തുടങ്ങിയവ.
3. എല്ലാ ദിവസവും താങ്കളുടെ തെറ്റ് അംഗീകരിക്കുകയും ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. ‘ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളോട് ക്ഷമിച്ചതുപോലെ പരസ്പരം ക്ഷമിക്കുക’ (എഫെസ്യർ 4:32).
4. വിവാഹ ജീവിതം ദൈവം സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നുള്ളത് മറക്കാതെ, അതിന്റെ എല്ലാ മേഖലയിലും ദൈവത്തെ ചേർത്ത് നിർത്തുക. നിങ്ങളെ ഒരുമിപ്പിച്ച ദൈവം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും തീർക്കുവാൻ ശക്തനാണ്.
5. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ സഹായം തേടുക - നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിയില്ല എന്ന് തോന്നുകയാണെങ്കിൽ, ആത്മീക പക്ഷാത്യം കാര്യപ്രാപ്തിയും രഹസ്യാത്മകത സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരുമായി പങ്ക് വെച്ച് അവയെ പരിഹരിക്കുക. പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരിക്കലും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുന്നത് അപകടത്തിലെത്തിക്കും എന്ന് മറക്കരുത്.

നമ്മുടെ വിവാഹ ജീവിതത്തിൽ നല്ല പ്രവർത്തി ആരംഭിച്ചവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളോളം അതിനെ തികയ്ക്കുവാൻ ശക്തനാണെന്നുള്ള പൂർണ്ണ ബോധ്യത്തോടെ നമുക്കു മുന്നേറാം (ഫിലി. 1:4).



വേരുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം

പുരാതന റോമയിൽ മാർബിൾ പ്രതിമകൾക്ക് നല്ല ഡിമാന്റായിരുന്നു. ഇവയുടെ ഗുണനിലവാരം അറിയാൻ അവർ അത് നല്ല വെയിലത്തു വയ്ക്കുമായിരുന്നു. ചൂടുതട്ടുമ്പോൾ മാർബിൾ പ്രതിമയിൽ മെഴുകു തേച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഗം ഉരുകിപ്പോകും.

മാർബിൾ പ്രതിമകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോലെ, പ്രശ്നങ്ങളുടെ ചൂടു തട്ടുമ്പോൾ നമ്മിൽ തേച്ചു പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മെഴുകുകൾ ഉരുകിപ്പോകും. ഒർജിനലായി എന്താണുള്ളതെന്ന് അപ്പോൾ മനസ്സിലാകും.



പി. എസ്. ചെറിയാൻ

വലിയ മരങ്ങൾ വീണു കിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ. അത് മുകളിലോട്ടു വളർന്നു പന്തലിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഭൂമിക്കടിയിലേക്ക് വേരുകൾ ഇല്ലാതെ ചുവടു ദ്രവിച്ച് കടപുഴകി വീഴുന്നു. ഒരു മരത്തിന്റെ ബലം മുകളിലേക്കുള്ള വളർച്ചയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചല്ല ഇരിക്കുന്നത്. എത്രമാത്രം ആഴത്തിൽ വേരുകൾ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ്.

പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ ഒർജിനലായി നമ്മിലുള്ളതു മാത്രം നിലനിൽക്കും. അതുകൊണ്ട് ആഴത്തിലുള്ള വേരുകൾ ഉണ്ടോ, യഥാതഥമായി നിലനിൽക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമാണോ എന്ന് നാം നമ്മെ പരിശോധിക്കണം.

വ്യക്തിത്വം സ്വഭാവവുമായും മനോഭാവവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള വളർച്ചയാണ് ഒരുവന്റെ വ്യക്തിത്വം. എന്തെങ്കിലും ആയിത്തീരുന്നതല്ല (becoming) മറിച്ച്, എന്തായിരിക്കുന്നു (being) എന്നതാണ് പ്രധാനം.

വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെടുന്നതിന് പല ഘടകങ്ങളുണ്ട്. കുടുംബം, സാഹചര്യം, മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വാധീനം, സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം തുടങ്ങിയവ അവയിൽ ചിലതാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ ഘടകങ്ങൾക്കുമുപരി ആന്തരികമായ കരുത്തും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യവും മനോഭാവത്തിലെ ധനാത്മകതയും മനപ്പൂർവ്വമായി വളർത്തേണ്ടതാണ്. അതിനുവേണ്ടി സ്വയം ആഗ്രഹിക്കുകയും ശിക്ഷണവിധേയമാകുകയും വേണം.

ഒരു കഥ ഇങ്ങനെയാണ്: ഒരാൾ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. വിചിത്രമായ സ്വപ്നം. ഒരു ദൈവദൂതൻ ചന്തയിൽ എന്തോ വില്ക്കുകയാണ്. എന്താണെന്നറിയാൻ അയാൾ അടുത്തുചെന്ന് ദൈവദൂതനോടു ചോദിച്ചു. ദൈവദൂതൻ പറഞ്ഞത്, 'ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ഇവിടെ ലഭിക്കും. ദുഃഖിക്കുന്നവർക്ക് ആശ്വാസം പകരാനും രോഗികൾക്ക് സൗഖ്യം നൽകുവാനും സമാധാനമില്ലാത്തവർക്ക് സമാധാനം നൽകുവാനും പരാജിതർക്കു വിജയിക്കുവാനും ഉള്ളത് ഇവിടെ വില്ക്കും. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം - വിത്തുകൾ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ; അവ വളർത്തി ഫലവത്താക്കേണ്ടത് നിങ്ങളാണ്.'

ദൈവദൂതൻ പറഞ്ഞത് അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലൂടെ, പാഠങ്ങളിലൂടെ നാം തന്നെ നന്മകൾ വികസിപ്പിച്ച്, പരിപോഷിപ്പിച്ച് എടുത്താലേ പ്രയോജനമുള്ളൂ.

എബ്രഹാം ലിങ്കൺ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. 'അംഗീകാരം ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുത്. എന്നാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള യോഗ്യത നേടുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുക'.

പ്രമുഖ വ്യവസായി രത്തൻ റ്റാറ്റ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, 'ഇരുമ്പിനെ നശിപ്പിക്കാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല, അതിന്റെ സ്വന്തം തുരുമ്പിനൊഴികെ.' ഇതുപോലെ ഒരു വ്യക്തിയെ അവന്റെ സ്വന്തം മനോഭാവത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. നമ്മെ നാം തന്നെ നശിപ്പിക്കാതെ, അംഗീകാരയോഗ്യമാക്കുകയാണ് വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്.

വിശുദ്ധ പൗലൊസ് യുവ സഹപ്രവർത്തകനായ തിമൊഥെയൊസിനോട് പറയുന്നതു നോക്കുക: 'ആരും നിന്റെ യൗവനം തുച്ഛീകരിക്കരുത്; വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്ക' (1തിമൊഥെയൊസ് 4:12).



ജോയ് മാത്യു

നോഹയുടെ കാലം പോലെ...

ലഹരിയാണ് ഇന്ന് എവിടെയും! ലഹരി മനുഷ്യനെ ഉന്മാദമാക്കും! ഒരിക്കൽ അടിമപ്പെട്ടു പോയാൽ പുറത്തു വരിക എന്നുള്ളത് ശ്രമകരമാണ്.

പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുകാരൻ പോലും ലഹരി ക്കടിമയാണെന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിന്റെ ഭീകരത എന്താണെന്ന് നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയൂ. കിൻഡർ ജോയിയുടെ രൂപത്തിലും ഡയറി മിൽക്കിന്റെ രൂപത്തിലും ഒക്കെ കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ കരങ്ങളിൽ അത് എത്തുന്നു.

ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന പല കലാപങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ MDMA പോലെയുള്ള ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരാണ്. ബന്ധങ്ങളുടെ പവിത്രതയ്ക്കൊന്നും ഇവിടെ വിലകൽപ്പിക്കുന്നില്ല. ഓരോ ദിവസവും നാം കേൾക്കുന്ന വാർത്തകളൊന്നും ഇപ്പോൾ അസാധാരണമല്ല! ഇങ്ങനെയൊരു കാലം മുൻപ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നും സംശയമാണ്! ഇതൊക്കെ അന്ത്യകാലത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്.

വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു വാചകമുണ്ട്, 'നോഹയുടെ കാലം പോലെ.' പാപത്തിന്റെ അഗാധ കൂപത്തിൽ ജനം നിപതിച്ച കാലം....! ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ദൈവം ഒരു വ്യക്തിയെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചത്, നോഹയെ....!

അതുപോലെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവം ദൈവിക ന്യായവിധിയുടെ സന്ദേശം അറിയിക്കുവാൻ നമ്മെയും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചിലരെ പെട്ടകത്തിനുള്ളിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നമ്മളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു.

നോഹ ദൈവത്തോടു കൂടെ നടന്നു. (Walk with God)

ദൈവഭയം ഇല്ലാത്ത ഒരു തലമുറയുടെ പ്രതിനിധികളായി നാം ആയിത്തീരുക. പാപത്തിൽ നിന്ന് അകലണമെങ്കിൽ ദൈവത്തോടു കൂടെ നടക്കണം. അതിന്റെ ഉറവിടം ഭവനമാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളോ മത കേന്ദ്രങ്ങളോ അല്ല. ദൈവത്തോട് കൂടെ നടക്കുവാൻ കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ വീടുകളിൽ നിന്നാകണം. വീട്ടിൽ കിട്ടാത്തത് നാട്ടിൽ കിട്ടുമ്പോൾ കിട്ടുന്നതിന്റെ പുറകെ അവർ പോകരുത്. കുട്ടികളെ ചെറുപ്രായം മുതൽ ദൈവത്തോടൊപ്പം നടത്താൻ ശീലിപ്പിക്കണം. ഒരു

സമൂഹം മുഴുവൻ വേറെ വഴിയായി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ നോഹ ദൈവത്തോട് കൂടെ നടന്നു.

നോഹ ദൈവത്തോട് സംസാരിച്ചു. (Talk with God)

ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കുന്നവൻ പ്രലോഭനത്തിൽ അകപ്പെടുകയില്ല. കൂടെ നടന്നാലും പലതും തുറന്നു പറയാത്തവരെ നാം കണ്ടിട്ടില്ലേ? നമ്മുടെ ഹൃദയം തുറക്കുവാൻ ഒരിടം വേണം. അത് ദൈവത്തോടാണെങ്കിലും മനുഷ്യരോടാണെങ്കിലും. ചിലതൊക്കെ നാം തുറന്നു പറയണം. നമ്മുടെ മനസ്സിലെ ആശങ്കകളും ജീജ്ഞാസകളും വേദനകളും സന്തോഷങ്ങളും ഒക്കെ പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ ഒരിടം. സുരക്ഷിതമായൊരിടം; അത് ദൈവസന്നിധിയാണ്.

നോഹ ദൈവം പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തു. (Build with God)

ഇതുവരെ ആരും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ, ആരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ, ആരും പ്രസംഗിക്കാത്ത വിഷയങ്ങൾ.... ഇവയാണ് നോഹയെ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത്!

'മഴ' എന്നൊരു പ്രതിഭാസം ഇല്ലാതിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ മഴയെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നു! വെള്ളപ്പൊക്കം ഇല്ലാത്ത കാലത്ത് പെട്ടകം പണിയുന്നു! പെട്ടകത്തിന്റെ നീളവും വീതിയും ഉയരവും എല്ലാം ദൈവം പറഞ്ഞ ആ തോതനുസരിച്ച് നോഹ പണിയിപ്പിക്കുന്നു! ഒരുപക്ഷേ പെട്ടകം പണിയാൻ സഹായിച്ചവർ പോലും അതിനുള്ളിൽ കയറിയില്ല എന്നതാണ് രസാവഹമായി നമുക്ക് തോന്നുന്നത്!

ദൈവലോചന പ്രകാരം ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയും. പാപത്തിന്റെ പേമാരിയിൽ നശിച്ചു പോകാതെ സുരക്ഷിതരായിരിക്കാൻ കഴിയും.

നമ്മുടെ ലഹരി എന്താണ്...??

Walk with God,

Talk with God,

Build with God.

മാറുന്ന ലോകവും മാറാത്ത ദൗത്യവും

അരുമ നാമന്റെ അന്ത്യ കൽപ്പന അനുസരിക്കുന്നതിൽ സഭ ജാഗരൂകരാണ്. 'ശിഷ്യന്മാരാക്കിക്കൊൾവിൻ' എന്നു ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞ ദൗത്യത്തിന് അതാത് കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് ആഴത്തിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ടെക്നോളജിയും ആധുനിക സമൂഹവും പുരോഗമിച്ചതിനനുസരിച്ച് ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ശിഷ്യത്വം എന്നതിന്റെ വ്യാപ്തി പുനനിർവചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.





സുനിത ജാസ്മിൻ

വ്യക്തികൾ സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഘടകമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വ്യക്തികൾക്കു നീക്കുതയായ രീതിയിൽ വചന ശുശ്രൂഷകളും സഭാ തലത്തിലുള്ള മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങളും മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ നല്ല വിശ്വാസികളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയും. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളെയും സ്‌പർശിക്കുന്ന തരം വചന ശുശ്രൂഷകൾ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട വിശ്വാസികളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സഹായിക്കും. എല്ലാ പ്രായത്തിലും ഉള്ള വ്യക്തികൾ വളരെയധികം മാനസിക സംഘർഷങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം ഉള്ള കുട്ടായ്മകൾ പോരാത്തതാണ്. ആധുനിക ഓൺലൈൻ പ്ലാറ്റ്‌ഫോമുകൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി ദൈവനിധി പ്രഭാത-സായാഹ്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിക്കും. ജനത്തിന്റെ ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധിയിലും ദൈവവചന ജ്ഞാനത്തിനും വർദ്ധനവ് വരുത്തുന്നതിനാവശ്യമായ നിരവധി പ്രോഗ്രാമുകൾ ഈ പ്ലാറ്റ്‌ഫോമുകളിലൂടെ ചെയ്യുന്നതിന് നമുക്ക് സാധിക്കും.

കുടുംബം ദൈവത്തിന്റെ സ്വപ്നമാണ്. കുടുംബത്തിന്റെ ഐക്യതയും പരസ്പരമുള്ള വിശ്വസ്തതയും തകർക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങളുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കുടുംബ ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവവചനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള കുടുംബ

ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ജനം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ കുടുംബത്തിനകത്ത് എപ്രകാരമായിരിക്കണം എന്ന് വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശുശ്രൂഷകർ ഒരുങ്ങണം. ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന, വചന പഠനം, ഒരുമിച്ചുള്ള ഭക്ഷണം, വീട്ടിലെ ജോലികളിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും പങ്കെടുപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവയിലൂടെ കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾ അടുപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആ ദിവസത്തെ കാര്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ ശീലിപ്പിച്ചെടുത്താൽ മാതാപിതാക്കളെ മറച്ച് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിയും. നല്ല വ്യക്തികളെ സൃഷ്ടിച്ചാൽ നല്ല കുടുംബങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ആകും,

ഇന്ന് നാം കണ്ടുവരുന്ന കുടുംബ ജീവിത തകർച്ചകളിൽ ശുശ്രൂഷകർക്കും ഒരു പരിധി വരെ പങ്കുണ്ട് എന്ന് നമുക്ക് പറയാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മരണം വരെ നിലനിൽക്കേണ്ടുന്ന വിവാഹബന്ധത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ ആത്മീയ, വൈകാരിക, ശാരീരിക പക്ഷതയെ കുറിച്ച് പ്രാദേശിക സഭകളിലെ ശുശ്രൂഷകന്മാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശുശ്രൂഷകനും കുടുംബവും വ്യക്തിപരമായി ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനു ശേഷം വിവാഹം നടത്തി കൊടുത്താൽ കുടുംബ ജീവിത തകർച്ചകൾ ഒരു പരിധി വരെ നമുക്ക് ഒഴിവാക്കുവാൻ സാധിക്കും. നല്ല കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ സമൂഹം നന്നാവും എന്ന ആപ്തവാക്യം നാം ഓർത്തിരിക്കണം.

പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും വെവ്വേറെയുള്ള ക്ലാസുകൾ, വിവാഹിതർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക പഠന ക്ലാസുകൾ, വിവാഹിതരാകാൻ പോകുന്നവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള കൗൺസലിങ് ക്ലാസുകൾ, യുവജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വ്യക്തിപരമായുള്ള ചോദ്യോത്തര വേളകൾ തുടങ്ങിയവ പ്രാദേശിക സഭാടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം

തുടങ്ങേണ്ടത് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണ്. ജനം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എല്ലാത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നും ശരിയായ മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകുക വിധം ശുശ്രൂഷകർ അവരുടെ അറിവിനെയും വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് കൊടുക്കുന്ന അതേ പ്രാധാന്യം വ്യക്തിത്വവി സനത്തിനും കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവിക സ്വഭാവമായ മനസ്സലിവി, കരുണ, പ്രതിഫലേച്ഛ കൂടാതെയുള്ള സന്തോഷം തുടങ്ങിയവ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുൻകാലഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസവീരന്മാരുടെ അനുഭവങ്ങളെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അവരെക്കുറിച്ച് വായിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും കഷ്ടതകളിൽ ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കുവാനും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പിന്മാറി പോകാതിരിക്കുവാനും ജനത്തെ സഹായിക്കും.

ശക്തന്മാർക്ക് മാത്രമേ ബലഹീനരെ രക്ഷിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ലഹരിയുടെ ഉപയോഗം, ആത്മഹത്യ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവ വർദ്ധിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സമൂഹത്തിൽ നാം പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള ആഴത്തിലുള്ള സ്വാധീന ചെലുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവരായി നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളെയും വിദ്യാർത്ഥികളെയും ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കലാലയങ്ങളിലും ജോലിസ്ഥലത്തുമൊക്കെ വളരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കുന്നതിനും കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം വ്യക്തിപരമായി ചുറ്റുമുള്ളവരെ സ്വാധീനിക്കും വിധം സ്വഭാവത്തിലും വ്യക്തിത്വത്തിലും ആത്മീയ ജീവിതത്തിലും വിശ്വാസികൾ ശക്തരാകണം. വെളിച്ചം ഉള്ളടത്തേക്ക് പ്രാണികൾ പറന്നടുക്കുന്നത് പോലെ ഈ ലോകത്തിലെ വെളിച്ചമായ നമ്മിലേക്ക് ഇരുട്ടിൽ കഷ്ടതകളിൽ മാനസിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലൊക്കെ ആയിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ ആകർഷിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. വാർത്തകൾ കണ്ടുവിലപിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് പ്രശ്നങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ തടയുവാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്.

മുൻകാലങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി വിദ്യാഭ്യാസവും സമൂഹത്തിൽ നന്നായി ഇടപെടുന്നതുമായ ഒരു വിശ്വാസ സമൂഹത്തെയാണ്

ഇന്ന് നമുക്ക് സഭകളിൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു ദൈവ പൈതലിന് ഏതു പരിധിവരെ ഓരോ കാര്യങ്ങളിലും പോകാൻ കഴിയും എന്ന ശരിയായ ഒരു അറിവ് നൽകുവാൻ നമുക്ക് കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. കഷ്ടത, രോഗങ്ങൾ, കുടുംബ തകർച്ചകൾ, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം, ഭൗതിക അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിവ വിശ്വാസികളെ ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകറ്റാതെ വെണ്ണം അവരെ വചനത്തിൽ ശക്തന്മാരാക്കി നിർത്തുവാൻ നിർത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. അന്യമതസ്ഥരോടും എതിർലിംഗത്തിൽ പെട്ടവരോടും ഇടപെടുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ തലമുറകളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവം ആക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല പണിശാലയാണ് സഭ. ആ സഭയിലെ ഏറ്റവും ശക്തനായ പണിക്കാരനാണ് ശുശ്രൂഷകൻ. ലോക ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന അതിമനോഹര ശില്പങ്ങളെ കൊത്തിയെടുക്കുവാൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശക്തമേറിയ ആയുധമാണ് ദൈവവചനം. ഈ തത്വം നാം മനസ്സിലാക്കുകയും ദൈവം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസികൾ ഓരോരുത്തരും ബോധവാന്മാരാവുകയും ലഭിക്കുന്ന ഓരോ അവസരവും ദൈവിക നൗത്യത്തിന് വേണ്ടി ഒരുക്കത്തോടെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ദൈവവചനം ശരിയായി അനുസരിക്കും വിധം ലോകത്തെ ദൈവത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ തീർച്ചയായും ഇന്ന് നാം കാണുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതെ ദൈവിക സമാധാനവും ശാന്തതയും വെളിപ്പെടുന്ന ഒരു ലോകം നമുക്ക് സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയും. കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് പ്രേക്ഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നില്ല എങ്കിൽ നമ്മുടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും ആഴത്തിലുള്ള ഫലം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. സമൂഹത്തിൽ നിന്നും ഉയരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടാതെ പ്രാർത്ഥനയോടെ ദൈവവചനത്തിൽ നിന്ന് ഉത്തരം കണ്ടെത്തി സമൂഹത്തെ ശരിയായ രീതിയിൽ നയിക്കുവാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ.



ഫാ. മാത്യു സി വർഗ്ഗീസ്

ചോര വാർന്ന പൂമേനി
നോവിനാൽ പിടയവെ
കാൽകരങ്ങൾ ആണിയാൽ
ക്രൂശിൽ തൂങ്ങി നിൽക്കവെ

ഓർക്കുവിൻ സഹജരെ
നിങ്ങൾക്കേകും രക്ഷയെ
പ്രാണനാഥനേശുവിൻ
പരമ യാഗത്തിൽ ഫലം

നമ്മൾക്കർഹമാകും ശിക്ഷ
ഏറ്റുവാങ്ങി ക്രൂശിതൻ
നമ്മൾക്കന്യമായ രക്ഷ
നൽകി വീണ്ടെടുത്തവൻ

ഓർക്കുവിൻ സഹജരെ
നിങ്ങൾക്കേകും രക്ഷയെ
പ്രാണനാഥനേശുവിൻ
അനുസരണത്തിൻ ഫലം

പുത്രത്വത്തിൻ ആത്മാവിനെ
ദാനമായി നൽകിയോൻ
ശത്രുത്വം എന്നേക്കുമായി
നീക്കി ശാന്തിയേകിയോൻ

ഓർക്കുവിൻ സഹജരെ
അനർഹമാമീ സൗഭാഗ്യം
പാർക്കുവിൻ നാം ഭൂതലെ
പരന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സാക്ഷിയായി.

നമ്മൾ പോരിനായുധം
ജഡീകമല്ല നിശ്ചയം
ആത്മശക്തിയാലെ നാം
കോട്ടകൾ തകർത്തിടും

ദുഷ്ടാരുപിയെ ജയിച്ച
യേശു നാഥന്റെ ജയത്തിൽ
യൈര്യമോടമർന്നു
നാം സാമോദമായി മുന്നേറിടാം.

സുവിശേഷ ദൂത് വാഹികളായി
ദേശമെങ്ങും പോയിടാം
സവിശേഷമായ നന്മകൾ
നരർക്കു നാം ചെയ്തിടാം

യേശു രക്ഷകന്റെ നാമം
എപ്പോഴും ഉയർത്തിടാം
ജീവിക്കും സുവിശേഷമായി
തീർന്നിട്ടെ ജീവിതം.

പ്രചോദനം:
അനിൽ പനച്ചുരാൻ

ഓർക്കുവിൻ
സഹജരെ



EASTER

A CELEBRATION OF HOPE



Dr. Viju Wilson

Union Biblical Seminary, Pune

Christianity is rooted in the life and work of Jesus Christ. Several key events, particularly in Jesus' life and the early Christian community, have shaped the faith of believers. One such event is the resurrection of Jesus, which provides historical evidence for the Christian belief in the resurrection of the dead. The resurrection is central to the Christian understanding of hope. Christians remember this significant event through rituals and celebrations. On Easter Sunday, they commemorate Jesus' resurrection by attending church services, exchanging cakes, hot cross buns, gifts, and decorative eggs, and preparing special meals. Easter is not just a time for festivities and gatherings; it is a celebration of hope, as the event it commemorates carries a message of hope. Easter is a declaration of faith for Christians, rooted in the resurrection of Jesus as described in the Bible (Matthew 28:1-10; Mark 16:1-8; John 20:1-23; Luke 24:1-12). It speaks the language of hope, encouraging people to resist the forces of darkness and disempowerment.

The resurrection symbolizes a prophetic movement, marking the culmination of Jesus' prophetic voice and actions. While his death was part of God's plan, the life that led him to the cross, carries deep significance in the Easter celebration. Jesus' voice of truth led him to the cross, and the empty tomb serves as a testament to that truth. Thus, Easter should not only commemorate the historical event of the resurrection but also celebrate his prophetic voice of truth. Reflecting on his courage, vision, and message is essential to the Easter celebration. Jesus' resurrection was a prophetic event, declaring to the world that he is "the way, the truth, and the life" (John 14:6). It proved that truth cannot be defeated. Jesus' resurrection not only gave life to his prophetic voice but also created a prophetic community. The resurrection empowered the voice of truth and raised many prophets to speak out against power. Even today, Jesus' prophetic voice challenges injustice, inequality, and oppression. As we celebrate Easter, we should channel that prophetic voice and action into areas of discrimination, vulnerability, marginalization, and pain. Easter happens today when the oppressed say, 'I am free.' Easter celebrations should create empty tombs in the lives of people, made possible only through a prophetic voice that stands against falsehood, prejudice, and oppressive ideologies.

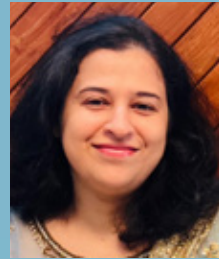
After Jesus' crucifixion, his disciples locked themselves in a room out of fear of the Jews. They were scared to face the world without Jesus and had no way to replace his presence. His death left them feeling powerless, with neither political protection nor public support. They couldn't rely on help from religious leaders or the ruling class, as Jesus had been a direct challenge to those in power. In essence, they were facing an existential crisis. It was at this critical

point that they received the good news of the resurrection. This news was a source of empowerment for them, a moment that lifted them from their helplessness. When Jesus appeared in their room, it gave them the courage to face the world. Though initially frightened, the resurrection filled them with the strength to stand before the powerful and proclaim the truth. They boldly spread the message of the resurrection, leading many to experience freedom from sin. If the resurrection served as a source of empowerment for the disciples, Easter should remind us of the story of empowerment in times of disempowerment. Easter should be a celebration of empowering the powerless in the society. It invites us to engage with the vulnerable, the poor, and the disadvantaged as Jesus embraced them and gave them life.

During his time on this world, Jesus proclaimed, "I am the resurrection and the life" (John 11:25), a statement that reflected both his life and ministry. He lived a life of hope—constantly hopeful himself and offering hope to others. Even in the painful moments of Gethsemane and on the cross, he maintained hope, trusting that God would not abandon him. His entire ministry was an embodiment of hope. Through his ministry of healing, Jesus restored people to life, placing them in a space filled with hope. By reaching out to society's outcasts, he offered them hope for a dignified life. When he confronted the powerful, he gave hope to the powerless. His teachings provided hope to many, and his commandment of love, in particular, brought hope to those who felt unloved. Hope is the essence of Jesus' life. Therefore, Easter, as the celebration of Jesus' resurrection, should be recognized and celebrated within the framework of hope. It should be a celebration of hope and marked by actions that embody hope. These actions help people experience resurrection in their own lives.

PARENTING

WITH GRACE AND TRUTH IN POST-MODERN WORLD



Renji Sam



It was a typical evening at the dinner table when twelve-year-old Sarah looked up from her plate and asked, "Mom, how do we know what's really true?". Her mother hesitated, sensing the weight of the question. The world her daughter was growing up in was far different from the one she had known as a child. Today, truth seems fluid, values are often shaped by feelings rather than foundations, and grace is either misunderstood or altogether missing. Parenting in the postmodern world feels like navigating uncharted waters. Traditional authority is questioned, absolute truth is challenged, and cultural narratives shift rapidly. As Christian parents, the call to raise children with both grace and truth (John 1:14) has never been more critical. How do we lovingly guide our children in a society where truth is subjective, and grace is often conditional? How can we equip them to stand firm in their faith while extending love to those who see the world differently?

When Jesus comes to our home, grace and truth comes along. Grace and truth are like two sides of the coin, it functions together, one cannot be separated from the other. Often times our teens retreat to their bedrooms or private space and watch Youtubers or video-gamers for hours on end. It is a foolishness to think that their thinking and formation of worldview is not affected by what they watch. Their environment whether virtual or tangible has the ability to write and rewrite them as an individual. Our culture doesn't exactly mirror biblical values that our children need to be taught at home;

instead, our children are tuned into loud, angry voices, aggression, pain and suffering that directly oppose those values. How do we trained our children to hold fast to their faith in this hostile climate? The best way is for us to intentionally ground them in their faith by having conversations that express love, support, grace, truth and understanding. This happens when an atmosphere is created intentionally for such deep conversations.

When children grow in a family where they get to see parents serving each other with love and grace, they are observing what Jesus' love in practical life is. This reduces the identity crisis in many children during their teen years. A godly Christian parent injects truth in a spirit of grace and grace in a spirit of truth. This will equip both parent and child to come up with tough questions and realistic truths. This will give true definition of being a guardian in its full essence. We receive grace and get to listen to their truth only when we unconditionally show grace and never hide truth from them. Without showing grace and truth but rather expecting it from them will be frustrating and challenges in most of the scenarios. A child that is introduced to truth gracefully from young age seldom fears holding on to their truth and faith.

Word for Parental Encouragement

John 1:5; The shines on in the darkness, and the darkness did not understand it or overpower it or appropriate it or absorb it. (AMP version)



TRUE BREAD

READ & REVIVE

ONLINE BIBLE QUIZ

WEEK 1-10
WINNERS

WEEK-1



JENCY TONY

WEEK-2



BEULA JOSEPH

WEEK-3



JENCY TONY

WEEK-4



BEULA JOSEPH

WEEK-5



ANNAMMA JOHN

WEEK-6



BEULA JOSEPH

WEEK-7



BEULA JOSEPH

WEEK-8



SHEEBA JUSTIN

WEEK-9



ABLE P ABRAHAM

WEEK-10



UDAYA S

Congratulations



Edited & Published by:

Prema P., True Bread, Marayamuttom P. O., Thiruvananthapuram,
Kerala - 695124 | Mob. +91 9495336764